

Strandingerne paa Rigets forskjellige Kyster, navnlig Nørrejyllands, have medført, foranledigede de i Aaret 1846 for Verne og Nørrejylland forsamlede Provindstilstander til at indgive Andragender om Anbringelsen af Apparater til Skibbrudnes Redning paa dertil passende Steder.

Da Regjeringen maatte erkjende, at Opfyldelsen af disse Andragender var saavel i Menneskehedens som i Handelens og Skibsfartens Interesse, blev det paalagt det daværende kongelige General-Lodskammer og Commercecollegium at skænke denne Sag sin Omfarg, hvorhos der ved en allerhøieste Resolution af 9de Juni 1847 foreløbigen stilledes et Beløb af 5,000 Rbd. til Collegiets Disposition i det nævnte Niemed.

Med de derefter truffne forberedende Foranstaltninger overgik Sagen ved Indenrigsministeriets Organisation i Aaret 1848 til dette Ministerium, der ansaae det rettest, forinden der freedes til dens endelige Ordning, at lade de forskjellige om Redningsvæsenets Organisation reiste Spørgsmaal underkaste en nøagtig Prøvelse af Saglyndige, og der nedfattes derfor en Commission, til hvilken det overdroges at fortsætte de alt begyndte Forsøg, at overveie, hvor og hvorledes Redningsstationer burde oprettes, samt gjøre Forslag herom i fuldstændig Detail saavel i Henseende til det Materielle som det Personelle m. v.

Ved denne Commissions Medvirkning er Redningsvæsenets Organisation nu, efter at der ved Finantslovene for 1850—51 og 1851—52 dertil har været bevilget de fornødne Pengemidler, navnlig tvende Summer af respective 15,000 og 10,000 Rbd., saavidt fremmet, at alle de valgte Redningsstationer kunne ventes complet forsynede og ved forefaldende Stranding træde i Virksomhed i Løbet af indværende Aar, ligesom der allerede paa enkelte af de oprettede Stationer for Redningsapparaterne har været en Anvendelse, der har givet de meest tilfredsstillende Resultater, og Ministeriet har derfor troet, at det nu vilde være det rette Tidspunkt til at see Redningsvæsenet paa Jyllands Kyster endeligen ordnet ved Lov i det Omfang, hvori det nu er til-

stede, og har derfor ladet udarbeide det Rigsdagen her meddeelte Udkast.

Ihvorvel de senere Aars Erfaringer tale for, at der er flere Steder i Riget, hvor der ikke sjældent foresalde livsfarlige Strandinge, s. Ex. paa Bornholm, paa Læsø, paa Østfyften af Nørrejylland ved Grenaa, paa Falster ved Gjedser o. fl., have de anstillede Undersøgelser dog ført til det Resultat, at Kysterne af Nørrejylland og navnlig denne Provindses Vestkyst først og fremmest har Krav paa at forsynes med Redningsapparater, navnlig fordi der hyppigst foresalde Strandinge, ved hvilke Skibbrudne ikke ville kunne reddes uden ved Hjælp af særegne i Beredskab staaende Midler fra Land. Efter de locale Undersøgelser har Commissionen som de meest passende Punkter der udpeget de i Udkastets § 2 ommeldte. Vel gjøre nu Forholdene det antageligt, at Raketafteapparater navnlig paa Vestkysten ville finde fortrinlig Anvendelse, men til yderligere Sikkerhed for at faae Folkene paa et grundløbet Skib bragt i Land, er det dog anseet nødvendigt desforuden at anbringe synkesrie Fartøier paa 12 af de udvalgte Stationer, medens 1 Station (Agger Canal) kun egner sig til at forsynes alene med et Redningsfartøi (§ 2).

For nærmere at anstueliggjøre Organisationen af de enkelte Redningsstationer, bemærkes, at der i Commissionens til Ministeriet indgivne Beretning foresloges som henhørende til en complet Fartøistation Følgende:

- en Redningsbaad med Aarer, Dræg etc.,
- en Vogn til Transport af Fartøiet,
- et muret Skuur, hvori Fartøi og Apparater opbevares,
- to 3½ Tommes Trosser, hver paa 100 Favne,
- Korfbelter til Mandskabet;
- og til en complet Raketaftestation:
 - et Sæt Raketter, bestaaende af 9 Stykker,
 - et Stativ, hvorfra de udskydes,
 - en Kasse, hvori opbevares Vindlys og Meelfrugt,
 - et Bundt Lunte,
 - en Blik-Terpentinslasse, der anvendes som Natstafel,
 - en Redningsstol med Line og Blok.